

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע

י"ל ע"י מכון "מעדני אשר" בית שמש

פרשת יתרו תשפ"ג
גליון תתקל"ו (שנה כ')

האם מותר בשבת להסתכל על פועלים גוים שעובדים בשבת כדי להתלמד איך לבנות?

יש לחקור האם מותר להסתכל על פועלים גוים שעובדים בשבת כדי להתלמד איך לבנות או דילמא שיש איסור בזה.

הנה קימ"ל אור"ח סימן ש"ו ס"ק י"ב דמותר להרהר בעסקיו בשבת דהרהור בעסקיו מותר, א"כ לכאורה לפי זה יש להתיר לראות איך שגוים בונים שזה רק הרהור גרידא.

הנה בספר ברכי יוסף אורח חיים סימן ש"ו ס"ק י"ב כתב בשם מהר"ם פרובי"נצאל בתשובה כ"י סימן מ"ח על הא דאיתא שם בש"ע דהרהור בעסקיו מותר וז"ל ומטעם זה מותר לעיין במלאכה אסורה בשבת הנעשות על ידי עכו"ם להתלמד לעשותה כמעשהו ממנו ובאופן שלא יהיה טורח בעיון זה כי אם ראות עיניו ומילתא דאיתא בקל.

אבל בשו"ת שאילת יעבץ חלק א' סימן מ"א ד"ה לכן אהובי כבני חולק על זה: שנסאל באחד שרוצה ללמוד לעשות ניתוחים בשבת ולהשיג ע"י כך ידיעת אותה אומנות דבר זה איסור מוחלט הוא שיש בו משום גזרה שמא יבא הדבר לידי חילול שבת במלאכה גמורה ג"כ. כיוצא בו אמרו ששנינו לא יצא הלבלר עם חשכה וכמו שמצינו שגזרו כמה גזרות כדומה לזו שמא יעלה ויתלוש שמא יתקן כלי שיר כלי שיר ודומיהם רבים. עם היות עשייתן קשה, ורחוק' היא מאדם ההמוני שאינו אומן ובלי כלי אומנות, כ"ש שיש לחוש כאן שהיא מוכנת ומזומנת לפניו, שיבוא ויעשה מתחלה עד סוף ולא ירגיש, מתוך חשק הלמוד ישכח קדושת שבת לגמרי, או יקל בעיניו.

והביא ראיה: מהא דאיתא בגמ' שבת ק"ג ע"א רשב"ג אומר המכה בקורנס על הסדן חייב מפני שמאמן את ידיו, וקשו בה בני רחבה אלא מעתה חזא אומנותא בשבתא וגמר ר"ג דמיחייב, וס"ל להיעבץ חייב הוא דלא, אבל איסורא איכא, ככל פטורי דשבת לבר מג' דבריים.

ובשו"ת לבושי מרדכי אורח חיים מהדורה תליתאי סימן כ"ט תמה על היעבץ שלא זכר דברי תרומת הדשן סימן ס"ג שסובר שלימוד אומנות בשבת מותר לגמרי ואינו דומה לשאר פטורי דשבת דפטור אבל אסור דשאני הכא משום דלא עביד מעשה. וחילוק זה הוא מוזכר בגמ' שבת ג'.

וכן דעת המגן אברהם סימן ש"מ ס"ק' דמותר לראות אומנות בשבת אף על גב שמלמדה.

ולענין הלכה: פסק במשנה ברורה סימן ש"מ ס"ק כ"א דמותר לראות אומנות בשבת אף על גב שמלמדה, ודוקא באקראי שנודמן לו לראות וגם זה יש לו לזוהר שלא ידבר אז מאומה עם העו"ג בזה וכדלעיל בסימן ש"ז ע"ש אבל לילך בשבת בכוון לבית העו"ג בשביל זה אסור משום ממצוא חפצן.

האם בשבת מותר להרהר על מלאכות שיעשה לאחר השבת?

בפרשתו כ"ט ועשית כל מלאכתך.

וברש"י בשם המכילתא כשתבא שבת, יהא בעיניך כאלו מלאכתך עשויה, שלא תהרהר אחר מלאכה.

יש להקשות: הרי בגמ' שבת ק"ג ע"מ ב' דרשינן מהפסוק ישעיהו נ"ח י"ג "אם תשיב משבת רגליך עשותך חפצייך וגו' וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר" דיבור אסור הרהור מותר, א"כ איך כתב רש"י שאסור להרהר במלאכה בשבת, הרי מפורש בגמ' שמותר, ולומר שהמכילתא חולק על הגמ' שלנו ופסק רש"י כמו המכילתא לא מיסתבר, כך מקשה היעבץ בסידור בית יעקב בקידוש ליום שבת, וכן בשו"ת פאת שדך חלק א' סימן ל"ו.

איכא כמה תרוצים:

א. הא דהרהור מותר, היינו דווקא כשאנו עושה הזמנה, אבל המזמין עצמו למהר המלאכה בחול כגון שמעיין בנכסיו מה הן צריכין או לילך לפתח העיר למהר לצאת בלילה ולהחשיך על התחום לשכור פועלים, דברים הללו אע"פ שאינם אלא הרהורים אסורים, לפי זה המכילתא לא פליג על גמ' דידן, כך תירץ היעבץ בסידור בית יעקב בסדר קידוש ליום שבת.

ב. ע"פ מה שכתב הבית יוסף אורח חיים סימן ש"ו ס"ק ח' בשם רבינו יונה באגרת התשובה דרש ב' אות ל"ה אסור לאדם שיהא לבו טרוד בעסקיו בשבת, אף על פי שאמרו חכמים הרהור מותר, אם יש לו מתוך הרהור טרדת לב או נדנדוד דאגה אסור שנאמר ועשית כל מלאכתך, ואמרו במכילתא יתרו בחדש פ"ז אות ט' שתהא כל מלאכתך בעיניך כאלו היא עשויה שלא תהרהר עליה, וכן אנו אומרים בתפילה 'מנוחת שלום השקט ובטח מנוחה שלימה שאתה רוצה בה ובברכת מזון אנו אומרים שלא תהא צרה ויגון ביום מנוחתנו עכ"ל, לפי הנ"ל מיושב שפיר, דאע"ג דמותר להרהר, מ"מ אם מביא לו טרדה ודאגה אסור, מעדני אשר.

ג. ע"פ מה שנפסק בש"ע אורח חיים הלכות שבת סימן ש"ו סעיף ח' הרהור בעסקיו מותר, ומ"מ משום עונג שבת, מצוה שלא יחשוב בהם כלל ויהא בעיניו כאילו כל מלאכתו עשויה, לפי הנ"ל אתי שפיר, מעדני אשר.

ד. ע"פ מה שכתב באמרי אמת לקוטים שבת ק"ג ע"מ ב' חידוש נפלא דהרהור מותר מעיקר הדין, אבל מטעם תוספת שבת אסור אפילו בהרהור, כי כשם שיש תוספת שבת בזמן כך יש גם תוספת שבת לענין זה עכ"ל, ולפי זה יש לומר דכוונת המכילתא לאסור מדין תוספת שבת, ובפרט דהמכילתא דרש בפסוק זכור את יום השבת וכתוב שמור מכאן לתוספת שבת מלפניו ומלאחריו ע"ש ומבואר מהמכילתא דתוספת שבת מן התורה, ואתי שפיר דברי המכילתא, כך תירץ אחי.

הגאון ישראל שוורץ שליט"א.

גליון זה נודב ע"י ידידנו הנדיב הנכבד הרב יעקב מאיר דרייפוס שליט"א לונדון לזיכוי רבבות יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידנו מגדולי תומכי התורה בדורנו הרבני הנגיד הנכבד הרב יחיאל מיכל רוזנברג שליט"א מונטריאול לעילוי נשמת אמו האשה החשובה מרת פייגא רוזנברג ע"ה עמדה לימין בעלה הרה"ח אברהם ישי רוזנברג שליט"א בכל מפעלות הקודש לימין צדיק מרן הדברי יציב זצ"ל נפטרה כ"ח שבט תשע"ז ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידנו הגאון אפרים הכהן וייס שליט"א לונדון מח"ס דעת כהן דומ"צ דקהל חסידי לעילוב לונדון לרגל שמחת נישואי בתו במד"ט ע"ב הבה"ח המופלג בתורת'ש משה הלוי פראנד נ"ו בנו של ידידנו הגאון שלום אלימלך שליט"א ראש כולל משפטי הלוי בארא פארק וברכת מזל טוב לסבים ידידנו הגאון דוד הלוי שליט"א לונדון נשיא כבוד והתאחדות החרדים בעל מח"ס קול דוד ולדידנו הגאון רבי שמעי' לב שליט"א דומ"צ דקהילת סאטמאר לונדון יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידנו הרה"ג זאב בער שליט"א ירושלים לעילוי נשמת זקנתו מרת מרים בת מרדכי ע"ה נפטרה כ"ה שבט ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידנו הנדיב הנכבד הרב יוסף פלדמאן שליט"א לונדון לזיכוי רבבות יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

מדוע הבטיחה התורה שכר למי שמכבד אביו ואמו אריכות ימים

וכי איזה מדה כנגד מידה?

בפרשתן כ' י"ב כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר ה' אלקיך נותן לך.

יש להקשות: הרי כל השכר שאדם מקבל זה מידה כנגד מידה, וכי איזה מידה כנגד מידה מי שמכבד את אביו מקבל אריכות ימים, היה צריך להיות השכר שמי שמכבד את אביו יכבדהו, כך מקשה ברבינו בחיי, וכן בכלי יקר, וכן בתולדות בפרשתן.

איכא כמה תרוצים:

א. מפני שלפעמים עתידים שיחיו האבות עם הבנים זמן ארוך, והאבות הם למשא כבד על הבנים, ויכבד עליהם, לכן קבע עליהם שכר המצוה הזאת למען יארכון ימך, כלומר עליך לכבדם ותחיה עמם, ואם אולי תצטער על חייהם, דע לך שעל חיך אתה מצטער, כך מביא ברבנו בחיי בפרשתן בשמו של רב סעדיה גאון.

ב. במצוה זו חתם חמש דברות ראשונות המדברים בכבוד המקום ברוך הוא, כי מטעם זה נאמר בכולם ה' אלהיך ולא הזכיר ה' בכל חמש דברות אחרונות המדברים בדברים שבין אדם לחבירו, ומצות כיבוד אב ואם אף על פי שהוא בין אדם לחבירו, מכל מקום מצוה זו נוגעת גם בכבוד המקום ברוך הוא, לפי ששלושה שותפין באדם הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו, ואם תכבד אב ואם בעבור שמהם נוצר החומר והגוף הכלה והבלה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר שתכבד את אביך שבשמים אשר נתן בך הנשמה החלק המעולה הקיים לנצח, ובגמ' קידושין ל' ב' כתוב תנו רבנן שלוש שותפים באדם וכו' ומסיק שם בזמן שאדם מכבד את אביו ואמו מעלה אני עליכם כאילו דרתי ביניכם וכבדוני, וקשה דירה מאן דכר שמייה ומהיכן למדו לומר כאילו דרתי ביניכם, ודאי למדו זה ממה שמצינו שבכל חמש דברות אחרונות לא נזכר השם לפי שמדברים בדברים שבין אדם לחבירו, ואם כן למה הזכיר ה' אלהיך אצל כיבוד אב ואם, אלא שעשה הקדוש ברוך הוא דירה לשמו הגדול יתברך אצל אב ואם לומר שהמכבד אב ואם כאילו דרתי ביניכם וכבדוני, ועל כן שכרו אריכות ימים כי הדביקות בה' מקור חיים נותן חיים ארוכים אל האדם, ואם הוא מכבד אב ואם בעבור שמהם נוצר החומר, אם כן גם הנשמה חלק אלוה ממעל תתן כבוד לאביה שבשמים, ועל ידי הדביקות שיש לה עמו תזכה לאריכות ימים כמו שנאמר דברים ד' ד' ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום, כך כתב בכלי יקר בפרשתן.

ג. כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימך, כל משפטי התורה מדה כנגד מדה, ואם כן היה ראוי שיאמר כבד את אביך ואת אמך למען יכבדוך, והתשובה שהמאריך ימים מכבדים לו, שנאמר ויקרא י"ט ל"ב מפני שיבה תקום וגו', לזה אמר כבד את אביך למען יארכון ימך ותהיה זקן ויכבדוך, כך תירץ בספר תולדות יצחק בפרשתן.

ד. כיון שמכבד את אביו ומאכילו ומשקהו גורם לאביו אריכות ימים, מידה כנגד מידה מקבל שכר אריכות ימים, מעדני אשר.

ובאור החיים הקדוש בפרשתן כתב דבר נפלא: למען יארכון, אמר יארכון שמשמע מעצמם ולא אמר אריך ימך, אולי שירצה לומר כי מצוה זו סגולתה היא אריכות ימים מלבד שכרה מה', כי יש מצות שיש בהם סגולות נפלאות מלבד שכר אשר קבע להם ה' וזו גילה אותה ה'.

קול המעדנים

מסע הקודש בלונדון

"בית המדרש המרכזי אגודת ישראל"

"בית המדרש המרכזי ויזניץ"

"בית המדרש המרכזי צאנז"

"כולל בעלזא בלונדון"

"כולל זכרון משה חיים בלונדון"

"ישיבת בעלזא"

"ישיבת ויזניץ"

"סמינר ויזניץ לונדון"

"כולל בית שלמה אריה לונדון"
שיעור בהלכות הוצאה בשבת

האם הטעם שציוותה התורה לכבד את אביו ואמו הוא משום הכרת הטוב

או גזירת הכתוב?

יש לחקור הטעם שציוותה התורה לכבד את אביו ואמו הוא משום הכרת הטוב או גזירת הכתוב.

הנה בספר החינוך בפרשתן מצוה ל"ג כתב וז"ל משרשי מצוה זו, שראוי לו לאדם שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה, ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזו מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלהים ואנשים, ושיתן אל לבו כי האב והאם הם סיבת היותו בעולם, ועל כן באמת ראוי לו לעשות להם כל כבוד וכל תועלת שיוכל, כי הם הביאוהו לעולם, גם יגעו בו כמה יגיעות בקטנותו, וכשיקבע זאת המדה בנפשו יעלה ממנה להכיר טובת האל ברוך הוא, שהוא סיבתו וסיבת כל אבותיו עד אדם הראשון, ושהוציאו לאויר העולם וסיפק צרכו כל ימיו, והעמידו על מתכונתו ושלמות אבריו, ונתן בו נפש יודעת ומשכלת, שאלולי הנפש שחננו האל יהיה כסוס כפרד אין הבין, ויערוך במחשבתו כמה וכמה ראוי לו להזהר בעבודתו ברוך הוא.

וכן בחיי אדם חלק א' כלל ס"ז ס"ק ב' כתב וז"ל יסכר פי דוברי שקר האומרים שאינם צריכים להחזיק טובה לאב ואם, כי להנאת עצמם היו מכוונים וממילא נולד, וכיון שנולד מהם נתן הקדוש ברוך הוא הטבע שהאב והאם יגדלו בניהם בטבע ככל בהמה חיה ועוף שמגדלים בניהם ואין הבנים מחזיקים טובה לאבותיהם, יתאלמון וישתתקון ויתחרשון, כדכתיב תהילים ל"א י"ט תאלמנה שפתי שקר, כי הם בעצמם מעידים עליהם שהם כבהמה, ולא חלק ה' להם לב לדעת ולהבין, ועל זה אמרו חכמים, כל הכופר בטובתו של חבירו, סוף כופר בטובתו של הקדוש ברוך הוא, דלדבריהם גם אינם צריכים לכבד ולירא מהמקום ברוך הוא, כיון שאנחנו מעשי ידיו של הקדוש ברוך הוא, מהראוי להיטיב ולחמול על מעשי ידיו. ואין ספק, שהאומרים כן שהם כופרים בלבם.

וכן מבואר בגמ' ירושלמי קדושין פרק א' אמר רבי אבון שמצות כיבוד אב ואם הוא כפריעת חוב.

אבל בכתב סופר פרשת ואתחנן חולק על זה: דהקשה מדוע בפרשת ואתחנן בציווי השני של כיבוד אב כתוב כבד את אביך כאשר ציווה ה' וברש"י במרה, ומדוע בשאר דברים אינו כתוב איפה נצטווה, ומתרץ הכתב סופר דהרבה טועים דהטעם שצריך לכבד אבא ואמא משום הכרת הטוב, אבל אם לא גדלוהו אינו צריך לכבדם כדי להוציא טעות זה, לכן כתוב כאשר ציווה במרה, דאז לא היו ישראל סמוכין על שולחן אביהם, כי המן ירד מן השמים לכל נפש, ולא היו צריכים למלבושים כי שמתן לא בלתה מעליך ולא היו מכבדים מפני שנהנו מהם, אלא רק כמצוה בלי שום סיבה.

וכן כתב במשך חכמה פרשת ואתחנן פרק ה' פסוק ט"ז כבד את אביך וכו' כאשר צוך ה' וכו' כי אמרו בירושלמי דכבוד אב הוי מצוה קלה, דהוא כפריעת בעל חוב עבור טרחתם ומזונם, ולכן אמר אף באופן שאביך ואמך עזבוך ולא גדלוך גם כן תכבדם "כאשר צוך ה' אלקיך" במדבר, ששם לא היה טורח גדול על האבות בגידול בניהם כי מן היה יורד מן השמים, ומים מבאר, ובשר משליו, והענן היה מגהץ מלבושיהם, ובכל זאת צוך ה' לכבד אביך ואמך כן תעשה לדור אחרון.

משיב בהלכה

אבא שמבקש מבנו שיקנה לו סגריות האם אסור לשמוע בקולו?

בפרשתו כ' י"ב כבד את אביך ואת אמך.

קימ"ל יורה דעה סימן ר"מ אמר לו אביו לעבור על דברי תורה, בין מצוה עשה בין מצות לא תעשה, ואפילו מצוה של דבריהם לא ישמע לו.

יש לחקור אבא שמבקש מבנו שיקנה לו סגריות האם אינו צריך לשמוע בקולו כיון דעישון סגריות הוא סכנה והוא בכלל ושמרתם מאוד לנפשותיכם הוא כאומר לו לעבור על איסור שאינו צריך לשמוע בקולו או דילמא חייב לשמוע בקולו.

הנה בספר וישמע משה לדידי הגאון רבי משה פריד שליט"א חלק ב' ע"מ ר"ז מביא ששאל את הגרי"ש אלישיב זצ"ל באב שמבקש מבנו לקנות לו קופסת סגריות, והבן יודע בבירור שמטרת הקניה היא כדי לעשן את הסגריות האם חייב לקנות את הסגריות לאביו משום כיבוד אב או דילמא אסור להכשיל את האב בדבר זה

והשיב: אף שעישון סגריות הוא דבר מסוכן, מכל מקום במה שהוא קונה את הקופסא לאביו עדיין אין בזה סכנה ודאית, שהרי יכול להיות שאביו יעשן רק סגריה אחת ליום, ולא יהיה בזה סכנה, וא"כ שוב אין בזה משום לפני עיוור, וחייב לציית לאביו, ואף כשהבן יודע בבירור שאביו מעשן הרבה סגריות בכל יום שהוא מסוכן מאוד, מכל מקום במה שהבן קונה את הסגריות עדיין אין בזה משום לפני עיוור, כיון שיש אפשרות להשתמש בהם באופן שלא יהיה בהם משום סכנה.

וכן בשו"ת משנה הלכות חלק י"ב סימן כ"ג נמי נשאל במי שאביו ציווהו שיקנה לו סגריות האם צריך לשמוע בקולו, ע"ש מה שכתב בזה.

האם משום מצות כיבוד אב ואם צריך הבן להרשות לאמא

לעבור על איסור בל תשקצו?

הנה התוספות קידושין ל"א ע"מ ב' מביא בשם הירושלמי פאה פרק א' הלכה א', וכן קדושין פרק א' הלכה ז' דאמיה דר' ישמעאל כל שנתא ושעתא דהוה אתי רבי ישמעאל מבי מדרשא היתה רוחצת את רגליו והיתה שותה את המים כששמע רבי ישמעאל שהיתה עושה כך היה מסרב בדבר, עד שבאת לפני חכמים והיתה קובלת על ר' ישמעאל בנה שלא היה מקיים מצות כיבוד, ונבהלו חכמים בדבר ושאלו לרבי ישמעאל וספר להם המעשה וצוו לו שיניחנה לעשות רצונה ובענין זה הוא כיבוד.

יש להקשות: מדוע היה כאן מצות כיבוד, הרי האמא עוברת על איסור דאורייתא של לא תשקצו, ובמקום איסור אין מצוה של כיבוד אב, כך מקשה בהגהות פורת יוסף קדושין ל"א ע"ב.

איכא כמה תרוצים:

- א. איסור בל תשקצו תלוי בדידה, וכל שלעצמו אינו בל תשקצו אינו עובר, וכיון שלאמא של רבי ישמעאל זה לא היה משוקץ דזה היה זכות בשבילה, לכן לא היתה עוברת איסור, כך תירץ בהגהות פורת יוסף קדושין ל"א ע"ב.
- ב. ע"פ מה שכתב בספר עלי תמר על הירושלמי דאימיה דרבי ישמעאל עשתה כן לסגולה ולרפואה, לפי הנ"ל אתי שפיר שהרי בכהאי גוונא שעושה לצורך רפואה ליכא ביה משום בל תשקצו וכמו שכתב בכף החיים יו"ד סימן פ"א אות ז' א"כ ה"ה הכא, כך תירץ בספר זרע חיים סימן ז'.
- ג. יתכן שהיא שטפה את רגלי בנה ביסודיות ולאחר שרגליו היו נקיות, היא שבה ושטפה אותם ושתתה את מי הרחיצה השניה, כך תירץ הגרי"ש אלישיב זצ"ל בספר הערות.

מדור זה נודב תערך ע"י ידידו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א - מנהגין משיב בהלכה שיתן וידיעת ההלכה | כל ההלכות הם משו"ע ומשנה ברורה

ידיעת הלכות שבת

א שאלה כלי המיועד להדלקת נרות, הרבנית כהן נוהגת להדליק בכל ערב שבת נרות עבור כל לדיה ונכדיה. לשם כך היא משתמשת בקערה אשר אותה היא ממלאת בשמן ומדליקה בה פתילות צפות. מאחר שהקערה שהשתמשה בה נסדקה מעט, קנתה הרבנית כהן ביום שישי בבוקר קערה חדשה מתוך כוונה להחליף בה את הקערה הישנה ולהדליק בה את הנרות באותה שבת. בעלה הרב כהן שלא ידע על קניית הקערה החדשה הכין את הנרות כמו בכל שבת בקערה הישנה. הרבנית כהן שראתה זאת ממש בזמן הדלקת נרות, החליטה להדליק את נרות השבת בקערה הישנה ומיד במוצאי שבת להחליף את הקערות ולהדליק נרות לכבוד סעודת מלווה מלכה בקערה החדשה. האם מותר לרבנית כהן להגיש בשבת פירות בקערה החדשה אותה היא ייחדה לצורך הדלקת נרות? וגם יש לברר האם עצם הנהגתה להדליק בקערה היא הנהגה נכונה?

ב שקילה, חידוד. לר' שמעון ולר' לוי, לכל אחד לחוד, יש חנות למכירת תבלינים ופיצוחים. שניהם מוכרים מנוסים ומקצועיים ועקב ניסיונם הרב הם יכולים להעריך בדיוק רב מהו המשקל של סחורה שהם מחזיקים בידם ללא צורך במשקל. ביום שישי בקש שכן מר' שמעון שיביא לו לשבת חצי ק"ג בוטנים, ר' שמעון הביא הביתה שקית ובה 1.5 ק"ג בוטנים. בליל שבת נכנס השכן ובקש מר' שמעון את חצי הק"ג בוטנים שהזמין. ר' שמעון העביר בוטנים מהשקית שלו לשקית אחרת, שקל בידו ונתן לשכן כחצי ק"ג. מקרה זהו בדיוק היה לר' לוי ולשכנו, גם ר' לוי העביר בוטנים מהשקית שלו לשקית אחרת, שקל בידו ונתן לשכן חצי ק"ג. לר' שמעון היה מותר לשקול בידו את הבוטנים ולר' לוי היה אסור. מדוע?

ג השחות סכין. הרב בנימין הוא חותך הקוגל בבית הכנסת מידי שבת בבוקר לאחר התפילה, כשהתחיל לחתוך את הקוגל ראה שהסכין אינו חותך כראוי, כי אינו חד מספיק. לכן הוא שפשף את הסכין על קצה השיש כדי לחדדו מעט, האם מותר לו לעשות זאת, ומה הדין אם ישפשף את הסכין על קצה הקרש לחיתוך הלחם?
ד קיפול טלית, חידוד. ר' בנימין ור' נתנאל קנו כל אחד טלית לבנה חדשה לעצמו. לאחר תפילת מוסף בשבת הראשונה ששניהם לבשו את הטלית החדשה, קפל כל אחד מהם בעצמו את טליתו לפי קיפוליה. לר' בנימין היה מותר לעשות זאת ולר' נתנאל היה אסור לעשות זאת. מדוע? (אחת טלית, אותו קיפול, ואותו אופן של קיפול, אין להם טלית אחרת).

כללי המצוות בפרשה - מצוות ששכרן אריכות ימים

- האזנה מצוות נאמר עליהם בתורה למען יאריכו ימך, ומה המיוחד במצוות הללו?
- האם למסקנת הגמרא הפירוש רק בעולם הבא או למעשה הכוונה גם בעולם הזה?
- מה הפירוש אריכות ימים בעולם הבא?
- אם לא מכבד הורים האם רק לא מאריכים את ימיו או חלילה להיפך?
- האם בכיבוד אחיו הגדול גם זוכה לשכר הזה של למען יאריכו או רק בכיבוד הוריו ממש?
- האם כיבוד אחיו הגדול הוא רק הבכור או כל שיותר ממנו הוא כבר בכלל המצוה

כללי השתתפות

- כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 - 9:00 בבדן]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח אדר תשפ"ג

